

Forslag til ændringer i L 148

L 148 indeholder både ændringer til VE-støtteleven og til Elforsyningsloven o.a.

Ændringerne i VE-støtte (lovforslagets § 1) er på flere punkter ufuldstændige i forhold til de rettigheder og rammer, der opstilles i VE-direktivet, og de afspejler ikke den væsentlige forskel, der er mellem definitionen af Borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber. Her er det væsentlige ved et VE-fællesskab, at det som udgangspunkt antages etableret med en nærhed mellem medlemmerne i dette fællesskab og en nærhed til dets VE-baserede produktionsanlæg. Nærhedsprincippet er med i definitionen (§ 1.7); men er ikke med i den øvrige lovttekst, specifikt fordi § 1.9 med ny § 21a undtager elproducerende VE-fællesskaber fra de regler, som ministeren kan fastlægge. En anden forskel er, at VE-fællesskaber kan omfatte mellemstore virksomheder, det kan borgerenergifællesskaber ikke. Forslagets formulering af § 21 a med afgrænsningen ”som ikke er elektricitet” er i modstrid med formålet med VE-fællesskaber ifl. VE-direktivet. VE-fællesskaber svarer ikke til og er dermed ikke dækket af bestemmelserne om Borgerenergifællesskaber i Elforsyningsloven. Derfor må elproducerende VE-fællesskaber ikke udelukkes i VE-lovens § 21a.

Der mangler en definition af VE-egenforbrugere i ændringslovforslaget til VE-loven. Vi foreslår følgende ordlyd: *VE-egenforbruger: en slutkunde eller en gruppe af slutkunder, der handler i fællesskab, og som forbruger eller lagrer energi, der er produceret på egen lokalitet, eller som sælger denne, såfremt dette ikke udgør deres primære forretnings- eller erhvervs-mæssige aktivitet.* (VE-egenforbrugere er nævnt i bemærkningerne; men det bør også med i lovtteksten med en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler for dem).

Ændringsforslagene til VE-loven mangler at præcisere flere afgørende rettigheder og funktioner knyttet til VE-fællesskaber, som er fastlagt i VE-direktivet. Det drejer sig om adgang til udnyttelse af VE-anlæg ejet af tredjepart, men kontrolleret af fællesskabet, adgang til at benytte VE-anlæg beliggende i nærheden og om nødvendigt etablere direkte linjer til disse anlæg. Ministeren skal også kunne fastsætte regler for VE-egenproducenter. Derfor foreslår vi, at lovforslagets § 1.9, med VE-lovens § 21 a får følgende ordlyd:

Regler for VE-fællesskaber og bemyndigelse til fastsættelse af regler til fremme af udbygning med vedvarende energi

§ 21 a. Et VE-fællesskab kan producere el på egne VE-baserede anlæg samt dele, lagre og sælge denne producerede energi til forsyningsnettet eller på basis af peer-to-peer aftaler. Ved køb og salg af energi kan VE-fællesskabet optræde på vegne af de parter, der indgår i fællesskabet.

Stk. 2. Et VE-fællesskab kan udnytte produktionen fra et VE-anlæg, der er beliggende i nærheden af VE-fællesskabets forbrugssteder. Det kan også udnytte produktionen fra VE-anlæg ejet af en tredjepart, såfremt VE-fællesskabet kontrollerer denne produktion.

Stk. 3. Et VE-fællesskab kan med tilladelse fra evt. grundejere, der vil blive berørt, etablere direkte forsyningslinjer fra de VE-anlæg, som de ejer eller kontrollerer, såfremt der ikke kan tilbydes kapacitet på det eksisterende elnet.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om VE-fællesskaber og VE-egenproducenter, som ejer eller kontrollerer anlæg, der producerer vedvarende energi.

Reglerne kan omfatte uddybende bestemmelser om ret til at producere, forbruge, lagre og sælge vedvarende energi, nærhed mellem VE-fællesskabets forbrug og dets VE-baserede produktion samt om de krav til nærhed, der skal være gældende for etablering af VE-fællesskaber.

Stk. 5. De nærmere regler for VE-fællesskaber og VE-egenproducenter skal understøtte deres etablering og sikre, at der ikke eksisterer administrative eller økonomiske hindringer for dem.

(Det kunne overvejes, om stk. 1, 2 og 3 også bør med i elforsyningsloven for elproducerende VE-fællesskaber).

I tillæg hertil skal ministeren i overensstemmelse med kravet i VE-direktivet (Art.22.3) udarbejde en samlet vurdering af barrierer og potentialer for VE-fællesskaber i forhold til reduktion af CO₂-udledning fra fossile og biobaserede brændsler og VE-fællesskabernes belastning af de kollektive forsyningsnet. Endvidere skal ministeren sikre, at der ikke er uberettigede eller ikke-proportionale restriktioner eller omkostninger ved forbrug af egenproduceret VE-baseret elektricitet, som angivet i VE-direktivet art.21.

Ændringsforslagene til Elforsyningsloven (§ 7) er udmærkede; men ikke tilstrækkelige. Forslagets § 7.3, 7.4 og 7.15 sidestiller Borgerenergifællesskaber og VE-fællesskaber i relation til denne lovs dækningsområde, nemlig elforsyningen, dels i § 7.5 indføjes en bestemmelse om et eller flere kontaktpunkter, der kan støtte ansøgere, der ønsker at etablere VE-anlæg, som herved må antages både at omfatte elproducerende anlæg og andre anlæg, der kan godkendes som VE-producerende.

Der mangler en definition af VE-fællesskaber af forslaget til elforsyningsloven. Vi foreslår samme definition som i forslaget til VE-loven:

«Juridisk person, der er baseret på åben og frivillig deltagelse, er uafhængig og faktisk kontrolleres af kapitalejere eller deltagere, der er beliggende i nærheden af de projekter for vedvarende energi, der ejes og udvikles af denne juridiske person, hvis kapitalejere eller deltagere er fysiske personer, SMV'er eller lokale myndigheder, herunder kommuner, og hvis hovedformål er at give sine kapitalejere eller deltagere eller de lokalområder, hvor den opererer, miljømæssige, økonomiske eller sociale fællesskabsfordele snarere end økonomisk fortjeneste.»

Dette indføjes som nyt pkt. i lovforslagets § 7.